

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15Csp/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121262128
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:6121262128.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou, v právnej veci žalobcu : POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom: Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníkova 3A, Bratislava - Karlova Ves, proti žalovanému : H. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom H. Z. č. XXX, o zaplatenie 4.841,20 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 4.240,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy:

- 159,80 eur od 25.02.2018 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.02.2018 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.02.2018 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.03.2018 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.04.2018 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.05.2018 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.06.2018 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.07.2018 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.08.2018 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.09.2018 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.10.2018 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.11.2018 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.12.2018 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.01.2019 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.02.2019 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.03.2019 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.04.2019 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.05.2019 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.06.2019 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.07.2019 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.08.2019 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.09.2019 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.10.2019 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.11.2019 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.12.2019 do zaplatenia,
- 159,80 eur od 25.01.2020 do zaplatenia,
- 85,40 eur od 25.02.2020 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 10,78%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu dňa 24.02.2021 Okresnému súdu Banská Bystrica v znení úpravy žaloby (č.l. 23) vrámci upomínacieho konania domáhal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu :

- istinu úveru vo výške 4.400,- eur

- zmluvný úrok vo výške 1.352,80 eur,

- zmluvnú pokutu 10% ročne a úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 4.400,- eur od 25.02.2018 do zaplatenia.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 15.11.2017 uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 4.400,- eur ktorý sa žalovaný zaviazal zaplatiť spolu s úrokom vo výške 1.352,80 eur v 36 mesačných splátkach vo výške 159,80 eur vždy k 24. dňu v mesiaci počnúc dňom 24.11.2017. Termín splatnosti poslednej splátky bol 24.10.2020. Žalovaný neplatil splátky riadne a včas. Dlh sa stal splatným predčasne k 24.02.2018. Zmluvné strany sa tiež dohodli, že v prípade, ak sa spotrebiteľ dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu 10% ročne z dlžnej čiastky. Žalovaný neuhradil ani jedno euro.

3. V upomínacom konaní bolo žalobe vyhovené v celom rozsahu vydaním platobného rozkazu, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk. Žalobca navrhol pokračovanie konania na miestne príslušnom súde, a preto vec bola postúpená tunajšiemu súdu dňa 30.08.2021.

4. Žalovaný mal žalobu s výzvou na vyjadrenie k žalobe a poučením o procesných právach a povinnostiach doručenu do vlastných rúk dňa XXXX.XXXX. K žalobe sa žalovaný písomne nevyjadril.

5. Súd nariadil pojednávanie na deň 21.06.2022, na ktoré predvolal strany sporu. Žalobca mal predvolanie doručené prostredníctvom právneho zástupcu dňa 24.05.2022, pričom podaním doručeným súdu dňa 20.06.2022 žalobca ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a súhlasil, aby súd konal v jeho neprítomnosti. Žalovanému bolo predvolanie doručené do vlastných rúk dňa 31.05.2022, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, ani nepožiadal o odročenie pojednávania z vážneho dôvodu. Súd preto pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

7. Zo zmluvy označenej ako zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.11.2017 vyplýva, že túto zmluvu uzatvoril žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník. Obsahom záväzku žalobcu bolo poskytnúť v prospech žalovaného bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 4.400,- eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť sumu 4.400,- eur, ďalej úrok v sume 1.352,80 eur, teda spolu sumu 5.752,80 eur, a to v 36 mesačných splátkach vo výške 159,80 eur vždy k 24. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 24.11.2017. Termín splatnosti poslednej splátky bol 24.10.2020. Úrok bol 18,33% ročne, RPMN 19,96%, odplata 18,33% ročne, priemerná hodnota RPMN 13,74%.

8. Nebolo sporným, že žalovaný uhradil doposiaľ 0,- eur, teda neuhradil vôbec nič.

9. V zmluve sa uvádza, že zmluvné strany sa dohodli, že v prípade, ak sa spotrebiteľ dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% ročne z dlžnej čiastky.

10. V bode 14 Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru sa uvádza, že veriteľ a spotrebiteľ sa dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, stáva sa celý dlh splatný okamžite. Podmienkou pre okamžitú splatnosť dlhu je, že veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva na okamžitú splatnosť dlhu, a toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

11. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, účinného v čase uzavretia zmluvy, (ďalej len „zákon“), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na

meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 9 ods. 1 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 7 ods. 1 zákona, Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 2 zákona, Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 vety prvej Občianskeho zákonníka, Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, (1) Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. (2) Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 01.02.2013, Výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

12. Žalobca ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti je okrem iného aj poskytovanie spotrebiteľských úverov z vlastných zdrojov. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania. Pri zákonnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami sporu na základe zmluvy uzavretej dňa 15.11.2017 je vzťahom občianskoprávnym a vzťahom spotrebiteľským. V konaní nebolo sporné uzatvorenie zmluvy so žalovaným, ani čerpanie finančných prostriedkov v tvrdenej výške 4.400,- eur žalovaným a nebolo sporné ani to, že žalovaný neuhradil žalobcovi doposiaľ ani jedno euro. Tieto tvrdenia žalobcu žalovaný nespochybňoval.

13. Keďže súd ustálil, že zmluva uzatvorená so žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 129/2010 Z.z., súd najskôr zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 tohto zákona, pričom súd konštatuje, že zmluva obsahuje všetky povinné náležitosti vymenované v tomto zákonnom ustanovení a žiadna taká náležitosť, ktorá by spôsobovala bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru (§ 11 ods. 1 zákona), neabsentuje. Nechýba žiadna taká náležitosť, pre absenciu ktorej by dlžník nevedel posúdiť rozsah svojho záväzku.

14. Súd uvádza, že je i napriek vyššie uvedenému daný dôvod pre konštatovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Dôvodom je ustanovenie § 11 ods. 2 cit. zákona. Podľa citovaného ustanovenia, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za takéto porušenie sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania jeho schopnosti splácania úveru. Vychádzajúc z obsahu spisu bolo zistené, že žalobca ako veriteľ bonitu žalovaného vôbec neskúmal. Zmluva ani žiaden iný z predložených listinných dôkazov neobsahuje žiadne údaje o osobných, sociálnych či zárobkových pomeroch žalovaného. Žalobca žiaden z týchto údajov k dispozícii nemal. Nevyplýva, že by akýkoľvek z týchto údajov žalobca zisťoval a následne aj overoval dostupnými lustráciami alebo vyžiadaním si príslušných listín od žalovaného. Nebolo preukázané, že by veriteľ overoval výšku príjmu žalovaného, že by overoval nahliadnutím do príslušného registra výšku ostatných záväzkov- splátok úverov, keď výsledok takejto lustrácie v úverovom registri žalobca netvrdil ani nepreukázal. Veriteľ vôbec nemal predstavu o tom, aké sú mesačné pravidelné bežné výdavky žalovaného, aký je jeho príjem a koľko mu tak na splácanie prípadného ďalšieho úveru ostáva mesačne voľných finančných prostriedkov. Bez akýchkoľvek informácií si tak žalobca nemohol urobiť komplexný a objektívny obraz o finančnej situácii žiadateľa o

úver. Takéto počínanie súd hodnotí ako hrubé porušenie povinnosti veriteľa skúmať bonitu dlžníka. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že uvedený nedostatok súd predniesol na ostatnom pojednávaní vrámci predbežného právneho posúdenia, ale nakoľko sa žalobca na pojednávanie nedostavil, sám si ubral možnosť na túto okolnosť akýmkoľvek spôsobom reagovať. Táto okolnosť potom musí ísť na jeho vrub. Súd pritom nemôže z úradnej povinnosti v spotrebiteľskom spore zaobstarávať dôkazy, ktoré nenavrhol dodávateľ (len tie, ktoré nenavrhol spotrebiteľ a ktoré by svedčali v spotrebiteľov prospech), preto v konaní ani nebolo možné, aby súd ex offa zaobstarával od dodávateľa dôkazy o tom, či dodávateľ skúmal bonitu komplexne, prípadne aj vo väčšom rozsahu, než to vyplynulo zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ostatných žalobcom predložených listín. Aj keď to z gramatického výkladu ustanovenia § 295 CSP explicitne nevyplýva, v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ totiž podľa § 295 CSP ide len o vykonávanie takých dôkazov ex offa, ktoré by mohli byť v prospech spotrebiteľa (k tomu bližšie Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, § 295).

15. Súd ešte konštatuje, že uvedená povinnosť veriteľa v cit. zákone zodpovedá povinnosti podľa čl. 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, podľa ktorej členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať. Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa, pričom zákon stanovuje ako následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 2 cit. zákona. Okrem toho platí, že ak žalobca hrubo porušil povinnosť pri zisťovaní bonity žalovaného podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, tak tým viac logicky platí (argumentom a fortiori a maiore ad minus - od väčšieho k menšiemu), že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch (hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je nepochybne viac ako nekonanie s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch). Teda ak dôjde k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, dôjde zároveň i k porušeniu povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských (hrubé porušenie tak konzumuje porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou). Potom je nutné tiež konštatovať, že žalobca nemohol od žalovaného ani vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (k tomuto záveru pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoCsp/38/2020-118 zo dňa 27.05.2021).

16. Preto súd konštatuje prvý záver, a síce, že úver nebolo možné účinne predčasne zosplatiť, a teda na vykonané vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, ku ktorému malo podľa tvrdení žalobcu dôjsť dňa 24.02.2018, súd ani neprihliadal. Okrem toho, na predčasné zosplatenie úveru by nebolo možné prihliadať ani preto, že nebol dodržaný postup pri vyhlasovaní predčasnej splatnosti podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (a napokon ani postup zakotvený v bode 14 všeobecných podmienok). Žalobca totiž predtým, než pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti, nevyzval žalovaného na doplatenie dlžných splátok a neupozornil ho, že v prípade nezaplatenia dlhu pristúpi k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru, čo je povinným úkonom predtým, než sa veriteľ rozhodne úver zosplatiť. Existenciu tejto výzvy žalobca ani netvrdil ani nepreukázal. Žiadna výzva, ktorá by predchádzala vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, súdu predložená nebola. Rovnako tak napokon nebolo ani preukázané, že by žalobca oznámil žalovanému, že sa rozhodol predčasne úver zosplatiť, keď nebola súdu predložená ani žiadna písomnosť, v ktorej by sa dlžníkovi oznamovalo, že stratil výhodu splátok a je povinný zaplatiť celý zostatok úveru naraz. Žalovaný neuhradil ani jedno euro, a teda dlžnou ostala suma 4.400,- eur. Vychádzajúc potom z týchto záver je nutné konštatovať, že splátky tak boli stále splatné v termínoch dohodnutých v zmluve, a síce vždy ku 24. dňu každého kalendárneho mesiaca počnúc dňom 24.11.2017. Výška splátky bola dohodnutá v sume 159,80 eur mesačne. Žalovaný vyčerpal úver v sume 4.400,- eur, čo pri splátkach v sume 159,80 eur predstavuje celkom 27 splátok po 159,80 eur (splatné od 24.11.2017 do 24.01.2020) a 28. splátku v sume 85,40 eur (splatná dňa 24.02.2020). Súd však bol povinný ex offa prihliadať na premlčanie jednotlivých splátok, pričom premlčacia doba plynula vždy odo dňa splatnosti každej z nich. Žaloba bola podaná dňa 24.02.2021, a teda premlčanými (za normálneho nepretržitého plynutia trojročnej premlčacej doby) by boli splátky splatné pred 24.02.2018, teda splátky splatné

24.11.2017, 24.12.2017 a 24.01.2018. Súd bol ale povinný zohľadniť osobitné dočasné neplynutie premlčacích lehôt v zmysle § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z.z., o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, a to neplynutie premlčacej doby od 27.03.2020 do 30.04.2020 a potom od 19.01.2021 do 28.02.2021. Pri zohľadnení týchto období súd konštatuje, že premlčacia doba (3 roky + sa k nej pripočíta 74 dní, čo je súčet dní vyššie uvedených období, počas ktorých premlčacia doba neplynula) uplynula do podania žaloby len vo vzťahu k splátke splatnej dňa 24.11.2017 v sume 159,80 eur. Zvyšné splátky premlčané nie sú. Nepremlčané splátky predstavujú v súčte sumu 4.240,20 eur (4.400-159,80). Keďže nebolo preukázané, že by žalovaný túto časť dlžnej úverovej istiny žalobcovi čo i len čiastočne uhradil, súd v tejto časti žalobe ako dôvodnej vyhovel.

17. Nakoľko je úver bezúročný a bez poplatkov, súd priznal žalobcovi len vyššie uvedenú dlžnú nepremlčanú istinu. Žalobu v časti úrokov v sume 1.352,80 eur zamietol.

18. Žalobca si ďalej uplatnil úroky z omeškania vo výške 5,0 % ročne zo sumy 4.400,- eur od 25.02.2018 do zaplatenia, teda odo dňa nasledujúceho po predčasnom zosplatnení úveru. Nakoľko však zosplatnenie nebolo účinné a splátky boli splatné podľa dohodnutých termínov v zmluve (vždy k 24. dňu v mesiaci), súd priznal úroky z omeškania z priznaných dlžných splátok (ktoré v súčte tvoria sumu 4.240,20 eur), a to odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti. Splátky boli splatné vždy k 24. dňu v mesiaci, preto žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou každej splátky istiny počnúc nasledujúcim dňom. Žalobca žiada úroky z omeškania priznať v žalobe od 25.02.2018. Súd nemôže prekročiť žalobný návrh, a preto úroky z omeškania zo splátok, ktoré splatnosť nadobudli pred týmto dňom (splátka splatná v 12/2017 a 01/2018), súd priznal úroky z omeškania až od 25.02.2018. K prvým dňom omeškania výška zákonných úrokov z omeškania podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. predstavovala 5% ročne, tak, ako boli uplatnené.

19. Žalobca si tiež uplatnil zmluvnú pokutu 10% ročne zo sumy 4.400,- eur, a to v zmysle ustanovenia uvedeného v zmluve týkajúceho sa zmluvnej pokuty. Súd však považuje toto zmluvné ustanovenie zmluvy týkajúce sa zmluvnej pokuty (znenie uvedené v ods. 9 odôvodnenia) za neplatné z dôvodu neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky. V prípade zmluvnej pokuty je potrebné pri uzavretí zmluvnej pokuty dodržať zákonné podmienky pre jej uzavretie vyplývajúce z § 544 ods.1,2 Občianskeho zákonníka. Zmluvná pokuta bola zahrnutá do textu zmluvy. Text zmluvy bol predformulovaný žalobcom, pričom zakotvenie tejto zmluvnej pokuty paušálne v predtlačí zmluvy u tohto žalobcu je súdu známe aj z jeho činnosti, z obsahu spisov v iných sporoch totožného žalobcu. Dojednanie podľa názoru súdu nespĺňa predpoklady individuálneho dojednania zmluvnej pokuty, tak ako bolo do zmluvy zapracované, rozhodne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvného vzťahu, na úkor žalovaného ako spotrebiteľa. Ak je splnenie niektorej povinnosti zabezpečené v zmluve viacerými právnymi inštitútmi, je nevyhnutné v takej zmluve, ktorej obsah jedna strana nemá možnosť ovplyvniť, posúdiť primeranosť použitia viacnásobného zabezpečenia povinností. Súd je k tomu vo veciach spotrebiteľských zmlúv povolaný aj z úradnej povinnosti. Ak splnenie povinností zaplatiť splátky úveru je zabezpečené ex lege úrokmi z omeškania, dojednanie zmluvnej pokuty popri tom vo výške 10 % ročne z dlžnej sumy je tak zmluvnou podmienkou, ktorá zakladá značný nepomer medzi právami a povinnosťami strán a z hľadiska jej kauzy (t.j. ekonomického dôvodu, ktorý vedie k jej zakotveniu do zmluvy) nie je ničím iným ako obchádzaním kogentného ustanovenia § 517 ods. 2 OZ o najvyššej prípustnej výške úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch (aj tento právny inštitút je tiež vo svojej podstate paušalizovanou náhradou škody vzniknutej porušením právnej povinnosti vyplývajúcej zo zmluvného záväzku škodcu, ktorý má povahu peňažného plnenia). Navyše sankcie postihujú v danom záväzku vzťahu výlučne spotrebiteľa a dodávateľovi pre nesplnenie jeho povinností nehrozí žiadna pokuta. Vychádzajúc z uvedeného potom takéto právo na zaplatenie zmluvnej pokuty nemôže podľa názoru súdu požívať právnu ochranu a návrh, ktorým je v súdnom konaní uplatnený nárok z tohto práva vzniknutý, súd nepovažuje za dôvodný. V časti zmluvnej pokuty preto súd žalobu tiež zamietol.

20. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

21. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy istiny úveru vo výške 4.400 eur s úrokom z omeškania, úrokov 1.352,80 eur a tiež zmluvnej pokuty, ktorá po vyčíslení ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 1.902,24 eur. 100%ným úspechom žalobcu by tak bolo priznanie sumy 7.655,04 eur. Žalobca bol úspešný čo do

zaplatenia istiny 4.240,20 eur s úrokom z omeškania, teda jeho úspech je v rozsahu 55,39 %. Žalovaný bol úspešný v rozsahu 44,61 %. Žalobca bol úspešnejší a jeho čistý úspech (úspech - neúspech) tak predstavuje 10,78 %. Žalobcovi súd preto proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 70,78 %. O výške trov konania rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.